

Quan turistes i soldats van dur la diversió a Roses

La seva presència als anys 50 va propiciar que s'obriren sales de ball

L'arribada dels soldats a la base militar del Pení i la proliferació de turistes a l'estiu va provocar que, durant la dècada dels 50, s'obriren nombrosos locals d'oci nocturn a Roses. L'arxiu municipal en recupera la història a partir dels documents per a l'obertura del Club Bamboo.

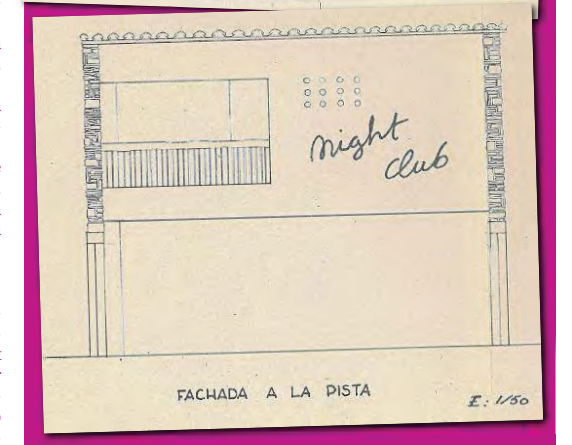
durant la dècada dels 50, Roses va experimentar una de les transformacions més radicals de la seva història recent. Per una banda, l'arribada de soldats nordamericans a la base de control aeri del Pení; i per l'altra, una presència cada cop més gran de turistes estiuencs van donar com a resultat la proliferació de nombrosos establiments dedicats a l'oci nocturn. Aquest mes, l'arxiu municipal de Roses vol donar a conèixer aquell realitat amb la publicació dels documents per a obtenir la llicència del Club Bamboo, un dels locals que va demanar permís per obrir en aquella època. Es tracta del «Document del Mes»,

que es pot consultar a la seva pàgina web.

Tal com passa ara, l'obertura de qualsevol activitat econòmica requeria una tramitació d'una llicència municipal que garantís la idoneïtat del negoci. A Roses, aquests expedients es van començar a tramitar després de la Guerra Civil, i la majoria continuen guardats a l'arxiu municipal.

El dia 29 de febrer de 1960, Josep Giralt i Cufí, veí de Barcelona, va sol·licitar la llicència d'obertura d'un local dedicat a l'activitat de sala de festes, que s'anomenaria Club Bamboo. L'establiment estava situat al carrer Jaume Palmerola, cantonada amb el carrer Sanjurjo (actualment, carrer de Sant Sebastià). El projecte el va redactar l'arquitecte Eugeni Rosich i Casany.

Per aconseguir una llicència, en aquella època no n'hi havia prou amb complir amb els requeri-

Els documents de la llicència

▶ Durant els anys 50, per poder obrir una sala de festes, calia obtenir dos permisos. Per una banda, complir amb els requeriments tècnics i urbanístics, com es pot veure a les imatges. D'altra banda, també calia aconseguir un certificat «moral» davant les autoritats del franquisme.

ments tècnics. Habitualment, el Govern Civil sol·licitava a l'Ajuntament un informe sobre l'afeció al règim i les actituds morals i polítiques de les persones que sol·licitaven obrir un negoci. «... a la brevedad posible se me remita... al parecer de esa Alcaldía de la conveniencia de que se acceda a la solicitado...», es pot llegir en els documents d'aquella època, especialment si es tractava d'un establiment d'oci i diversió. D'aquesta manera, s'havien d'aconseguir dues llicències: una de municipal, referent a l'adequació del local a la normativa tècnica i urbanística, i una de governativa, relativa a la idoneïtat de la persona sol·licitant.

El procés, però, valia la pena, ja que de clients no els en faltaven. Les tropes nordamericanes van començar a arribar a la base del Pení, i els soldats no tenien cap intenció de renunciar al seu «American way of life», és a dir, un estil de vida modern, ric i cosmopolita. Roses no va voler deixar escapar aquesta oportunitat de creixement econòmic, i en pocs mesos es van obrir locals d'oci nocturn que esdevindrien un referent de la diversió local. L'any 1959 es van obrir algunes de les sales de ball i night clubs més populars de la vila, com el Granny's, el Picasso, el Paní Club o un parell de pistes de ball al passeig de les muralles i al Rastrell, zones properes a les àrees on vivien els oficials americans.

Tot i això, el sol·licitud més esbòtada va ser la que va presentar Joan Turró Compte, propietari del Café Badosa i de l'Hotel Bahía, que demanava poder obrir un bar «típicament turístic en forma de coves, a l'estil d'altres que hi ha a la Costa Brava, en els refugis enclavats a la Ciutadella». L'exploració del «tipisme» va ser una de les constants de la iconografia turística que es promocionava davant les onades de turistes del nord d'Europa. Així ho explicava als seus concitadans l'escriptor anglès afincat a Roses Stephen D. Frances en la seva *Costa Brava Guide* l'any 1964: «Si busques la veritable atmosfera andalusa, seràs benvingut al típic Bar Manolo, on et podràs deleitar amb interessants pòsters de toreros, la millor música flamenca i fins i tot el cap d'un toro a la paret».

Estudiar ratpenats a Sant Pere

EL PORT DE LA SELVA | DdG

■ Els murs del monestir de Sant Pere de Rodas allotgen una comunitat de ratpenats que és digne d'estudi. Per això, el divendres 21 d'agost el públic podrà acompanyar els experts de l'àrea d'investigació en Quiròpters del Museu de Ciències Naturals de Granollers mentre realitzen el seu estudi sobre aquests animals.

Utilitzant xarxes i paranys d'arpa, els investigadors ensenyaran com estudien la comunitat de ratpenats

El dia 21 d'agost es podrà acompanyar els experts en l'observació d'aquests mamífers al monestir

del monestir i donaran a conèixer la vida, hàbits i característiques d'aquests petits mamífers. La visita començarà a les vuit del vespre i s'allargarà fins a dos quarts d'onze de la nit.

Els assistents podran escoltar les

explicacions dels experts i es farà una pausa per sopar entrepans amb begudes, galetes i gamatxa. El preu de la visita és de 12 euros (sopar inclòs) i de deu euros per als socis de la Jaeden.

L'experiència està organitzada per l'Àrea d'Investigació en Quiròpters del Museu de Ciències Naturals de Granollers, la Jaeden, el Parc Natural del Cap de Creus, el departament de Cultura de la Generalitat i l'empresa Icono Serveis Culturals.

Més de 500 persones a les visites guiades de Llançà

LLANÇÀ | DdG

■ Més de 500 persones han participat durant el mes de juliol en alguna de les vuit visites guiades setmanals en família que ofereix Llançà. El programa, que ja arriba a la seva onzena edició, continuarà durant el mes d'agost.

Aquest conjunt de visites ofereix la possibilitat als turistes i veïns de descobrir històries i racons del poble a través de pirates, observant

estels, coneixent les platges i secrets del cap de Ras, descobrint els sons que genera la fauna del cap de Creus, coneixent el parc natural, descobrint la vida i obra del pintor Martínez Lozano o aprenent el Llançà mil·lenari a través d'una visita guiada teatralitzada pel Monjo Crispí. També hi ha una visita on es presenten fotos antigues de Llançà i es comparen amb la imatge actual del municipi.